Lieta Nr.11170006714

Lietvedības Nr.K14-155/14/4

S P R I E D U M S
L A T V I J A S R E P U B L I K A S V Ā R D Ā
Gulbenē 2014.gada 25.novembrī

Gulbenes rajona tiesa:

tiesnese R.Medne

ar tiesas sēžu sekretāri L.Petrovu

piedaloties prokuroram V.Gabrānei

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. A/, personas kods /personas kods/**, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.**

Tiesa, izskatot lietu,

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos:

2014.gada naktī no 26.janvāra uz 27.janvāri, ciemojoties pie paziņas /pers. B/ viņa un /pers. C/ dzīvesvietā /adrese/, /pers. A/, atrazdamies alkohola ietekmē, mantkārīgā nolūkā nolēma izmantot situāciju, ka /pers. B/ ir aizmidzis, bet /pers. C/ nav mājās, un slepus nozagt dažādas dzīvoklī esošās mantas. Noziedzīgo nodomu /pers. A/ uzreiz īstenoja un nozaga /pers. B/ piederošo ziemas virsjaku 45 euro vērtībā, kurpes 15 euro vērtībā, divus lietotus mobilos tālruņus katru 10 euro vērtībā, smaržu pudelīti "Hugo Boss" 40 euro vērtībā, smaržu pudelīti 10 euro vērtībā, kā arī kopā ar pārējām mantām, nepievēršot tam uzmanību, nozaga /pers. B/ izsniegto Latvijas pilsoņa pasi /numurs/. Bez tam /pers. A/ nozaga arī /pers. C/ piederošas mantas: sporta somu 15 euro vērtībā, 6 pārus apavu, katru 7 euro vērtībā, un trīs mutes dvieļus, katru 3 euro vērtībā. Nozagtās mantas /pers. A/ aiznesa no dzīvokļa un tālāk rīkojās kā ar sev piederošām. Zādzības rezultātā /pers. B/ radīts materiālais zaudējums 130 euro apmērā, /pers. C/ 84 euro apmērā.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Cietušais/pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju 158,46 euro apmērā (lietas 8., 16.lapa). Cietušais uz tiesas sēdi nav ieradies, tiesā cietušā māte cietusī /pers. C/ paskaidroja, ka dēls strādā Rīgā uz tiesas sēdi nevar ierasties, viņš mātei paskaidrojis, ka /pers. A/ visu piedevis un nevēlas arī piedzīt materiālā kaitējuma kompensāciju.

Cietusī/pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanā pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju 66 euro apmērā (lietas 16.lapa). Tiesas sēdē cietusī /pers. C/ paskaidroja, ka viņa apsūdzētajam visu piedevusi, materiālā kaitējuma kompensāciju tiesas sēdē neuztur.

Tiesa uzklausot apsūdzētā un prokurora viedokli, atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 469.panta otro daļu, krimināllieta izskatāma bez cietušā /pers. B/ piedalīšanās.

Apsūdzētais/pers. A/ savu vainu visā viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina. Izdarīto nožēloja.

Tiesas sēdē apsūdzētais lūdza tiesu pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt, jo viņš savu vainu pilnībā atzīst. Procesuālās sekas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas gadījumā apsūdzētajam ir saprotamas. Prokurors pievienojās apsūdzētā lūgumam un uzskatīja, ka pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā nav nepieciešams veikt.

Ņemot vērā apsūdzētā lūgumu, kā arī prokurora viedokli, cietušās /pers. C/ viedokli, tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolemj pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt, jo tiesnesis ir pārliecinājies, ka lietas materiāli to kopumā pierāda apsūdzētā vainu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos un noziedzīgo nodarījumu kvalifikācija ir pareiza.

Tiesa nolemj pārbaudīt materiālus, kuri attiecas uz apsūdzētā personību.

Tiesa uzskata, ka ar savām darbībām /pers. A/ izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, noziedzīgā nodarījuma bīstamību, sekas, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Apsūdzētais ir agrāk sešpadsmit reizes sodīts (lietas 38.-45., 47.-51.lapa), pēdējo reizi Rīgas pilsētas priekšpilsētas tiesā 2012.gada 6.decembrī par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, atbrīvots pēc soda izciešanas 2013.gada 6.janvārī, sodāmība nav noņemta vai dzēsta, 08.10.2014. Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem, soda izciešanā ieskaitot apcietinājumā pavadīto laiku no 28.08.2014. Nav deklarētas dzīvesvietas (lietas 34.lapa), pēc paša vārdiem līdz apcietinājumam faktiski dzīvoja /adrese A/. Neprecējies, apgādājamo personu nav (lietas 36., 37.lapa). Pie administratīvās atbildības pēdējā gada laikā saukts astoņas reizes (lietas 46.lapa). Pēc paša vārdiem līdz apcietinājumam algotu darbu strādāja /Nosaukums/, nostrādāja apmēram divus mēnešus, darbs bijis uz pārbaudes laiku. Valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centra izziņa apstiprina, ka /pers. A/ speciālās uzskaitēs nesastāv. No Rīgas centrālcietuma raksturojuma redzams, ka /pers. A/ Rīgas centrālcietumā atradās kopš 2014.gada 28.augusta, atrodoties iestādē iekšējās kārtības noteikumu prasības ievēroja, disciplinārkārtā nebija sodīts, pamudinājumus nav saņēmis. Saskarsmē ar administrāciju savaldīgs, ievēroja uzvedības normas, cietuma izvirzītās prasības, uz aizrādījumiem reaģēja mierīgi un paklausīgi. saskarsmē ar citiem ieslodzītajiem – mierīgs, konfliktsituācijas neizraisīja.

Tiesa uzskata, ka atbildību pastiprinošs apstāklis apsūdzētajam saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un pirmās daļas 12.punktu atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo.

Tiesa uzskata, ka par apsūdzētā personību pozitīvi raksturojošu apstākli uzskatāms fakts, ka viņš sadarbojies ar procesa virzītāju, piekrītot veikt un pabeigt kriminālprocesu, piemērojot vienkāršotās kriminālprocesa pabeigšanas formas.

Ņemot vērā minētos raksturojošos datus, apsūdzības uzturētāja viedokli par nosakāmo sodu, arī paša /pers. A/ aizstāvībā teikto, tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, jo tiesa atzīst, ka izraugot šādu soda veidu var sasniegt arī krimināLsoda mērķi konkrētajā gadījumā, kas ir ne tikai sodīt vainīgo personu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa atzīst, ka sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā.

Tiesas ieskatā, apsūdzētā iepriekšējās sodāmības, liecina par to, ka apsūdzētais vieglprātīgi izturas pret likumu ievērošanu, savas kļūdas atkārto tādējādi ignorējot citu cilvēku tiesības un sabiedrībā vispārpieņemtās uzvedības normas, turpina izdarīt jaunus un analoģiskus noziedzīgus nodarījumus.

Tiesai nerodas pārliecība, ka apsūdzētais, izciešot ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu, varēs atturēties no turpmāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tāpēc sods par izdarīto apsūdzētajam nosakāms tikai brīvības atņemšanas veidā, atzīstot, ka tikai šāds soda veids sasniegs Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķi. Bet ņemot vērā izdarītās zādzības apmēru, arī apstākli, ka cietušie piedevuši apsūdzētajam, viņi nevēlas sodīt apsūdzēto ar brīvības atņemšanas sodu, tiesa pievienojas apsūdzības viedoklim, ka sods nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, tādējādi arī dodot iespēju apsūdzētajam ātrāk atgriezties sabiedrībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ jānosaka drošības līdzeklis apcietinājums, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 271.pantu, 272.panta pirmo daļu, ņemot vērā, ka apsūdzētajam piespriests sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, apsūdzētajam nav deklarētas dzīvesvietas Latvijā, un pēc tiesas ieskatiem šie apstākļi rada pamatotas aizdomas par to, ka cits drošības līdzeklis nevar nodrošināt, ka apsūdzētais neizvairīsies no sprieduma izpildīšanas.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem lietā izlemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu.

Procesuālo izdevumu lietā nav.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/ atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, galīgo sodu /pers. A/ noteikt, ņemot vērā 2014.gada 8.oktobra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu, daļēji pieskaitot piespriesto sodu pēc šī sprieduma, galīgo sodu nosakot brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanā /pers. A/ ieskaitīt iepriekšējā apcietinājumā pavadīto laiku un izciesto sodu no 2014.gada 28.augusta līdz 2014.gada 25.novembrim.

Soda izciešanas sākumu skaitīt no 2014.gada 25.novembra.

Drošības līdzekli līdz spriedums stājas likumīgā spēkā /pers. A/ noteikt apcietinājumu.

Lietiskos pierādījumus: /pers. A/, personas kods /personas kods/, personas apliecību Nr./numurs/ un Pilsonības un Migrācijas lietu pārvaldes izdoto speciālo aploksni, kas atdoti Pilsonības un Migrācijas lietu pārvaldes Gulbenes nodaļā- nodod Pilsonības un Migrācijas lietu pārvaldes Gulbenes nodaļai.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Gulbenes rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2014.gada 25.novembra.

Tiesnese R.Medne